

200705257/1.

Datum uitspraak: 27 november 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op de hoger beroepen van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 06/27449 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Arnhem, van 21 juni 2007 in het geding tussen:

en

appellant

1. Procesverloop

Bij besluit van 9 mei 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 21 juni 2007, verzonden op 27 juni 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, (hierna: de rechtbank) het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een nieuw besluit op de aanvraag neemt, met inachtneming van hetgeen in die uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 25 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Desgevraagd heeft de minister van Buitenlandse Zaken bij brief van 21 september 2007 de aan het individuele ambtsbericht van 10 februari 2004 ten grondslag liggende stukken overgelegd, ten aanzien waarvan hij op de voet van artikel 8:29, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) heeft verzocht te bepalen dat uitsluitend de Afdeling kennis mag nemen van bepaalde gedeelten ervan.

Op 8 oktober 2007 heeft de Afdeling in een andere samenstelling beslist dat de verzochte beperking van kennisneming gerechtvaardigd is.

Bij onderscheiden brieven van 11 oktober 2007 en 19 oktober 2007 hebben de staatssecretaris en de vreemdeling toestemming, als bedoeld in artikel 8:29, vijfde lid, van de Awb, verleend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De grieven, in onderlinge samenhang gelezen, zijn gericht tegen het oordeel van de rechtbank dat de minister niet op basis van het individueel ambtsbericht van 10 februari 2004 van de minister van Buitenlandse Zaken (hierna: het ambtsbericht) tot het oordeel heeft kunnen komen dat het asielrelaas positieve overtuigingskracht mist en daarom ongeloofwaardig is.

2.2. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer in de uitspraak van 12 oktober 2001 in zaak nr. 200103977/1, AB 2001, 359), kan een ambtsbericht van de minister van Buitenlandse Zaken worden aangemerkt als een deskundigenadvies aan de minister ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden. Daartoe dient het op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze informatie te verschaffen, onder aanduiding

– voor zover mogelijk en verantwoord – van de bronnen, waaraan deze is ontleend. Indien aan deze eisen is voldaan, mag de minister bij de besluitvorming op asielaanvragen van de juistheid van die informatie uitgaan, tenzij er concrete aanknopingspunten zijn voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan. Ten aanzien van individuele ambtsberichten heeft de Afdeling eerder overwogen (onder meer in de uitspraak van 16 januari 2004, in zaak nr. 200305368/1, JV 2004/83) dat, indien een individueel ambtsbericht het asielrelaas op essentiële punten weerspreekt, het aan de vreemdeling is om desgewenst het ambtsbericht te weerleggen.

2.3. In zijn eerste grief klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank in de omstandigheid dat uit de onderliggende stukken van het ambtsbericht niet blijkt met welke burens is gesproken en in de omstandigheid dat de vreemdeling heeft gesteld dat in het land van herkomst mensen geneigd zijn eerder ontkennend te antwoorden om nadere vragen te voorkomen en bij de zaak betrokken te raken, ten onrechte concrete aanknopingspunten heeft gevonden voor twijfel aan de volledigheid van het ambtsbericht.

2.3.1. De grief slaagt. Dat in de onderliggende stukken van het ambtsbericht de namen van de burens niet zijn vermeld levert geen concreet aanknopingspunt voor twijfel aan de volledigheid van het ambtsbericht op. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat gelet op de in de onderliggende stukken, waarvan de Afdeling kennis heeft genomen, vermelde wijze waarop het onderzoek is verricht, geen aanleiding bestaat voor het oordeel dat de informatie niet uit een objectieve bron afkomstig is. Voorts wordt in aanmerking genomen dat behalve de burens ook de sedert 1960 ter plaatse woonachtige eigenaren van het perceel en de ten tijde van het verschijnen van het ambtsbericht sinds enkele jaren daar woonachtige huurders, wel bekend waren met de arts A. Kubunga-Mutombo en zijn gezin maar de vreemdeling aan de hand van een pasfoto niet als diens zoon hebben herkend.

Nu de vreemdeling zijn stelling dat in zijn land van herkomst mensen geneigd zijn vragen over een persoon die gearresteerd is vanwege betrokkenheid bij de moord op president Kabila ontkennend te beantwoorden niet aannemelijk heeft gemaakt, heeft de rechtbank daarin evenzeer ten onrechte een concreet aanknopingspunt gezien voor twijfel aan de volledigheid van het ambtsbericht.

2.4. In zijn tweede grief klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank, door te overwegen dat de aan de minister van Buitenlandse Zaken gestelde onderzoeksvragen met betrekking tot de identiteit van de vreemdeling niet de juiste basis vormen voor het ambtsbericht, aangezien de minister zich in het besluit van 9 mei 2006 uitdrukkelijk op het standpunt heeft gesteld dat aan de vreemdeling niet wordt tegengeworpen dat hij ter staving van zijn aanvraag geen identiteitspapieren heeft overgelegd, heeft miskend dat het niet tegenwerpen van het ontbreken van identiteitspapieren geen oordeel behelst over de geloofwaardigheid van de gestelde identiteit.

2.4.1. Dat de vreemdeling het ontbreken van identiteitspapieren niet is tegengeworpen laat onverlet dat van het relaas een positieve overtuigingskracht diende uit te gaan, nu hem op de voet van artikel 31,

tweede lid, aanhef en onder f, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) is tegengeworpen dat hij geen reisbescheiden heeft overgelegd. Het stond de minister vrij om, zoals hij heeft gedaan, in dat verband mede een onderzoek in te stellen naar de door de vreemdeling opgegeven identiteit, zijnde de zoon van de arts A. Kubunga-Mutombo, waarover reeds in het voornemen twijfel is geuit. De grief slaagt derhalve.

2.5. In zijn derde grief tenslotte, klaagt de staatssecretaris dat, samengevat weergegeven, de rechtbank, door te overwegen dat de minister het ambtsbericht niet aan zijn besluitvorming ten grondslag heeft mogen leggen omdat het aan het ambtsbericht ten grondslag liggende onderzoek onvolledig is geweest, heeft miskend dat de minister niet gehouden was om alle door de vreemdeling afgelegde verklaringen op juistheid te laten onderzoeken.

2.5.1. Ook deze grief slaagt. De minister heeft de minister van Buitenlandse Zaken verzocht een aantal verklaringen betreffende de kern van het asielrelaas van de vreemdeling te onderzoeken. Uit de in het ambtsbericht neergelegde resultaten van dat onderzoek, voor zover bekend gemaakt, volgt dat de vreemdeling niet is herkend als de persoon die hij stelt te zijn en ook de school waar hij, naar gesteld, onderwijs heeft gevolgd niet bekend is. De minister heeft reeds op basis hiervan in redelijkheid tot het oordeel kunnen komen dat het asielrelaas van de vreemdeling positieve overtuigingskracht mist en daarom ongeloofwaardig is. Niet kan worden staande gehouden dat het onderzoek niet tot die verklaringen mocht worden beperkt.

2.6. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, overweegt de Afdeling als volgt.

2.7. Nu de vreemdeling geen concrete aanknopingspunten voor twijfel aan de volledigheid of juistheid van het ambtsbericht heeft aangedragen, mocht de minister bij de besluitvorming op de asielaanvraag van de vreemdeling van de juistheid van die informatie uitgaan. De minister heeft in redelijkheid wegens strijdigheid van de afgelegde verklaringen met de informatie uit het ambtsbericht tot de slotsom kunnen komen dat het asielrelaas positieve overtuigingskracht mist en daarom ongeloofwaardig is en op die grond geweigerd aan de vreemdeling de gevraagde vergunning te verlenen. De Afdeling zal het inleidend beroep dan ook ongegrond verklaren.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep van de staatssecretaris van Justitie gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 21 juni 2007 in zaak nr. 06/27449;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H. Troostwijk, Voorzitter, en mr. D. Roemers en mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillesen, Leden, in tegenwoordigheid van mr. L. van Bottenburg, ambtenaar van Staat.

w.g. Troostwijk
voorzitter

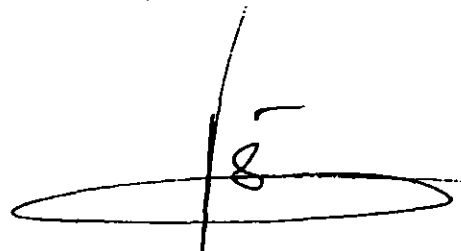
w.g. Van Bottenburg
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 27 november 2007

422.

Verzonden: 27 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB 06/27449

Datum uitspraak: 21 juni 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op :
v-nummer
van Congolese nationaliteit,
eiser,
gemachtigde mr. J. Nourhussen,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Op 10 december 2002 heeft eiser een aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd gedaan.

Op 10 februari 2004 heeft de Minister van Buitenlandse zaken, op verzoek van verweerder, een individueel ambtsbericht uitgebracht.

Bij besluit van 9 mei 2006 heeft verweerder de aanvraag van eiser afgewezen. Op 6 juni 2006 heeft eiser beroep ingesteld tegen dit besluit.

Bij uitspraak van 7 november 2006 heeft deze rechtbank, deze nevenzittingsplaats, beslist dat geheimhouding van de vertrouwelijk gedeelten van de stukken, die aan het individueel ambtsbericht ten grondslag liggen, gerechtvaardigd is.

Partijen hebben bij brieven van 28 september 2006 (eiser) en 18 september 2006 (verweerder) laten weten dat de rechtbank de vertrouwelijke stukken mag betrekken in de beoordeling.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 26 april 2007. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. M. van Ettikhoven.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.

2. Ter staving van zijn asielaanvraag heeft eiser, zakelijk weergegeven, het volgende naar voren gebracht. Op 2 januari 2002 is de vader van eiser, dr.

arts in een ziekenhuis, gearresteerd. Hij werd ervan verdacht de kleren van de vermoorde president te hebben gestolen. Op 13 november 2002 werd eiser gearresteerd door de ANR. De ANR verdacht eiser ervan documenten en informatie over zijn vader te hebben. Eiser is vervolgens naar een gevangenis gebracht. Tijdens zijn verblijf in de gevangenis is eiser meerdere keren verhoord. Op een dag werd op de deur van de ruimte waar eiser verbleef geklopt en werd naar 'de zoon van de arts' gevraagd. De persoon die dat deed heeft eiser enkele dagen later geholpen te ontsnappen. Op 27 november 2002 heeft eiser zijn land verlaten.

3. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen en heeft daaraan het volgende, kort samengevat, ten grondslag gelegd. Eiser heeft toerekenbaar geen documenten overgelegd ter staving van zijn reisrelaas. Daarbij heeft verweerder betrokken dat eiser geen consistente, gedetailleerde en verifieerbare verklaringen omtrent de reisroute heeft afgelegd. Voorts ontbeert het asielrelaas een positieve overtuigingskracht, nu eiser vage en ongerijmde verklaringen heeft afgelegd en de verklaringen van eiser op verschillende punten tegenstrijdig zijn met de inhoud van het individuele ambtsbericht. Verweerder stelt zich op het standpunt dat er geen concrete aanknopingspunten zijn om aan de zorgvuldigheid of inhoud van het individueel ambtsbericht te twijfelen.

4. Hiermee kan eiser zich niet verenigen. Daartoe wordt het volgende, kort samengevat, aangevoerd. Het ontbreken van de reisdocumenten mag niet aan eiser worden toegerekend. Eiser heeft wel degelijk verklaringen over de reis afgelegd. Eiser is met behulp van een reisagent naar Nederland gereisd en kon, gelet op de omstandigheden waaronder eiser is gevlucht en heeft gereisd, niet meer verklaren over de reis dan hij heeft gedaan. Van het relaas van eiser gaat positieve overtuigingskracht uit. Het individueel ambtsbericht roept veel vragen op die concrete aanknopingspunten bieden voor twijfel aan de volledigheid en juistheid daarvan. Eiser heeft tijdens de gehoren meer informatie aangevoerd die door verweerder had kunnen worden onderzocht, het ambtsbericht bevat geen bronvermelding, het onderzoek is niet gebaseerd op objectief verifieerbare bronnen en, zo stelt eiser, in de Democratische Republiek Congo zijn de mensen eerder geneigd ontkennend op vragen te antwoorden om daarmee nadere vragen te voorkomen. Eiser voert daarenboven aan dat een aantal onderdelen van zijn verklaringen in het individueel ambtsbericht worden bevestigd, waaronder het feit dat op het onderzochte adres woonachtig is geweest en dat de dokter door de veiligheidsdiensten is gearresteerd.

5. De rechtbank overweegt als volgt.
6. De rechtbank ziet zich allereerst voor de vraag gesteld of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het relaas van eiser ongeloofwaardig is.
7. Op grond van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 wordt bij de beoordeling van de aanvraag (onder andere) betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- en of identiteitsdocumenten dan wel andere documenten heeft, tenzij het ontbreken daarvan niet aan hem is toe te rekenen. Niet in geschil zijn de documenten met betrekking tot de identiteit en nationaliteit van eiser. Verweerder heeft zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het aan eiser is toe te rekenen dat hij niet beschikt over documenten ter staving van zijn reisroute. Immers, eiser stelt zich op het standpunt dat deze documenten in handen zijn van de reisagent die hem heeft begeleid. Deze stelling kan echter niet afdoen aan de eigen verantwoordelijkheid van eiser voor de onderbouwing - waar mogelijk - van zijn reisrelaas. Verweerder heeft hierbij in redelijkheid kunnen betrekken dat eiser geen informatie kon verstrekken over de luchtvaartmaatschappij en het land en de plaats van de tussenlanding. Derhalve kan verweerder in redelijkheid aan eiser het ontbreken van de reisdocumenten tegenwerpen en moet van het asielrelaas positieve overtuigingskracht uitgaan.
8. Op 10 februari 2004 heeft de Minister van Buitenlandse zaken, op verzoek van verweerder, een individueel ambtsbericht uitgebracht. Hierin zijn bepaalde vertrouwelijke gedeelten onleesbaar gemaakt. Bij brief van 18 februari 2004 heeft verweerder laten weten dat, na inzage in de onderliggende stukken, het individueel ambtsbericht wat betreft inhoud en procedure zorgvuldig tot stand is gekomen en inhoudelijk inzichtelijk is. Uit het bestreden besluit kan worden afgeleid dat verweerder het oordeel dat het relaas positieve overtuigingskracht ontbeert baseert op de inhoud van het individuele ambtsbericht. Gelet op vaste jurisprudentie kan een individueel ambtsbericht worden aangemerkt als een deskundigenadvies waarbij verweerder in beginsel van de juistheid van het ambtsbericht mag uitgaan. Indien een individueel ambtsbericht het asielrelaas op essentiële punten weersprekt, is het aan de vreemdeling om desgewenst de inhoud van het ambtsbericht te weerleggen.
9. De rechtbank stelt vast dat door eiser uitgebreid en gedetailleerd is verklaard over zijn familieleden, zijn leven in het land van herkomst en de reden van zijn asielaanvraag. Bovendien heeft eiser uitvoering geantwoord op de vragen van de contactambtenaar. De rechtbank stelt eveneens vast dat een aantal van deze verklaringen overeenkomen met de informatie in het individueel ambtsbericht, waaronder het door eiser opgegeven adres van zijn ouderlijk huis, dat de burens hebben bevestigd dat de vader van eiser daar heeft gewoond en is gearresteerd door de veiligheidsdiensten en dat de vader van eiser werkzaam is geweest in het door eiser opgegeven ziekenhuis. Verweerder stelt zich op het standpunt dat de burens waarmee is gesproken eiser niet herkenden van een foto. De rechtbank ziet aanleiding om te twijfelen aan de volledigheid aan het individueel ambtsbericht. Zo is niet duidelijk geworden met welke burens is gesproken en of dit daadwerkelijk de burens van eiser waren of wellicht anderen die in het huis verbleven. Gelet op de cultuur in de Democratische Republiek Congo acht de rechtbank, zoals door eiser is gesteld, het niet onaannemelijk dat deze mensen, indien het de burens van eiser betreft, ontkennend hebben geantwoord op de vragen. De rechtbank verwijst hiervoor naar het algemeen ambtsbericht van 20 maart 2007 waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie in de Democratische Republiek Congo nog steeds onzeker is, de overheid niet bij machte is de veiligheid van burgers te garanderen en

mensenrechtenschendingen op grote schaal plaatsvinden zonder dat burgers daarvoor bescherming van de overheid kunnen invoeren.

10. Ten aanzien van de identiteit van eiser overweegt de rechtbank als volgt. In het besluit van 9 mei 2006 stelt verweerder zich nadrukkelijk op het standpunt dat het ontbreken van documenten met betrekking tot de identiteit en nationaliteit niet aan eiser wordt toegerekend. De rechtbank stelt vast dat verweerder in het bestreden besluit niet heeft overwogen dat wordt getwijfeld aan de identiteit van eiser. Ter uitvoering van het individueel ambtsbericht heeft verweerder onder meer de vraag 'is betrokkene de zoon van de arts' geformuleerd en is bij de bureaus van het ouderlijk huis naar eiser gevraagd. De rechtbank is van oordeel dat verweerder onvoldoende heeft gemotiveerd of al dan niet wordt getwijfeld aan de identiteit van eiser zodat voornoemde vragen – die betrekking hebben op de identiteit van eiser – niet de juiste basis vormen voor het individueel ambtsbericht.

11. Gelet op het voorgaande heeft verweerder zich ten onrechte op basis van het individuele ambtsbericht op het standpunt gesteld dat het asielrelaas van eiser positieve overtuigingskracht ontbeert en eiser daarom niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel.

12. De rechtbank merkt op dat slechts enkele onderdelen van de verklaringen van eiser in het onderzoek zijn meegenomen. De rechtbank is van oordeel dat het onderzoek dat aan het ambtsbericht ten grondslag ligt niet voldoende volledig is om daaraan de door verweerder getrokken conclusie te kunnen verbinden. Nu eiser concrete, eenvoudig te onderzoeken, informatie heeft aangevoerd, zoals de naam en het adres van de bij Artsen Zonder Grenzen werkzame man die eiser heeft helpen ontsnappen, de gegevens van zijn lagere school en gedetailleerde informatie omtrent zijn familieleden is de rechtbank van oordeel dat het onderzoek onvolledig is geweest. In zoverre had verweerder derhalve nader onderzoek kunnen en moeten doen, nu niet buiten twijfel vaststaat dat eiser onjuiste informatie heeft verstrekt.

13. Derhalve is het beroep gegrond wegens schending van het vereiste dat het bestuursorgaan bij de voorbereiding van een besluit de nodige kennis vergaart omtrent de relevante feiten en de af te wegen belangen (artikel 3:2 van de Awb) en het motiveringsvereiste (artikel 3:46 van de Awb). Verweerder zal een nieuw besluit moeten nemen met inachtneming van deze uitspraak. Er bestaat aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

De beslissing

De rechtbank verklaart het beroep gegrond;

vernietigt het besluit van 9 mei 2006;

draagt verweerder op binnen zes weken een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak;

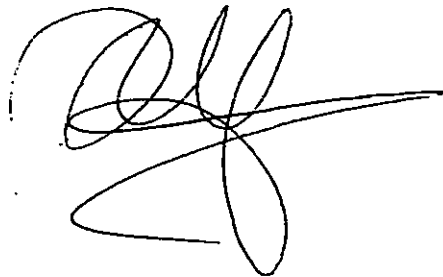
veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser ten bedrage van € 644,-, onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als de rechtspersoon die deze kosten dient te voldoen aan eiser

Deze uitspraak is gedaan door mr. drs. I.D. Jacobs en in het openbaar uitgesproken op 21 juni 2007 in tegenwoordigheid van mr. M. van Esveld als griffier.

de griffier

Mv.Esveld

de rechter

VERZONDEN OP

27 JUN 2007

Voor fotokopie conform
De griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE	
INGECOMEN	
25 JUL 2007	
ZAKEN:	
AAN:	
BEHANDELD DOOR:	FAK

HOGERBEROEPSCHRIFT

inzake

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

(voorheen: de minister van Justitie;
daarvoor: de minister voor
Vreemdelingenzaken en Integratie),
(Schedeldoekshaven 100,
2511 EX Den Haag),
a p p e l l a n t,
gemachtigde: mr. G.M.H. Hoogvliet,
advocaat te Den Haag
(postbus 11756, 2502 AT Den Haag)

tegen

wonende te
v e r w e e r d e r,
gemachtigde: mevrouw mr. J. Nourhussen,
rechtshulpverlener te Arnhem
(postbus 5418, 6828 HS Arnhem)

1 Achtergronden

- 1.1 Appellant, verder te noemen de staatssecretaris, komt hierbij in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Arnhem, van 21 juni 2007, op 27 juni 2007 door de rechtbank verzonden (Awb 06/27449).

Een kopie van de bestreden uitspraak is als **bijlage 1** aangehecht.

- 1.2 In de bestreden uitspraak is het beroep van verweerder van 6 juni 2006 gegrond verklaard, is het besluit van 9 mei 2006 vernietigd en is bepaald dat de staatssecretaris binnen zes weken een nieuw besluit neemt met inachtneming van de uitspraak. Tevens is – kort gezegd – een kostenveroordeling ten laste van de Staat der Nederlanden uitgesproken.
- 1.3 Bij besluit van 9 mei 2006 is de aanvraag van 10 december 2002 tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ex artikel 28 Vw 2000 afgewezen.
- 1.4 De staatssecretaris kan zich met (onderdelen van) genoemde uitspraak niet verenigen en komt daartegen hierbij tijdig in hoger beroep. De staatssecretaris zal zijn grieven in het navolgende verwoorden en toelichten.

2 Grieven

- 2.1 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rov. 9:

“De rechtbank ziet aanleiding om te twijfelen aan de volledigheid aan (lees: van; GMHH) het individueel ambtsbericht. Zo is niet duidelijk geworden met welke burens is gesproken en of dit daadwerkelijk de burens van eiser waren of wellicht anderen die in het huis verbleven. Gelet op de cultuur in de Democratische Republiek Congo acht de rechtbank, zoals door eiser is gesteld, het niet onaannemelijk dat deze mensen, indien het de burens van eiser betreft, ontkennend hebben geantwoord op de vragen. De rechtbank verwijst hiervoor naar het algemeen ambtsbericht van 20 maart 2007 waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie in de Democratische Republiek Congo nog steeds onzeker is, de overheid niet bij machte is de veiligheid van burgers te garanderen en mensenrechtenschendingen op grote schaal plaatsvinden zonder dat burgers daarvoor bescherming van de overheid kunnen inroepen.”

- 2.2 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rov. 10:

“In het besluit van 9 mei 2006 stelt verweerder zich nadrukkelijk op het standpunt dat het ontbreken van documenten met betrekking tot de identiteit en nationaliteit niet aan eiser wordt toegerekend. De rechtbank stelt vast dat verweerder in het bestreden besluit niet heeft overwogen dat wordt

getwijfeld aan de identiteit van eiser. Ter uitvoering van het individuele ambtsbericht heeft verweerder onder meer de vraag "is betrokkene de zoon van de arts" geformuleerd en is bij de bureaus van het ouderlijk huis naar eiser gevraagd. De rechtbank is van oordeel dat verweerder onvoldoende heeft gemotiveerd of al dan niet wordt getwijfeld aan de identiteit van eiser zodat voornoemde vragen – die betrekking hebben op de identiteit van eiser – niet de juiste basis vormen voor het individueel ambtsbericht."

2.3 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rov. 11:

"Gelet op het voorgaande heeft verweerder zich ten onrechte op basis van het individuele ambtsbericht op het standpunt gesteld dat het asielrelaas van eiser positieve overtuigingskracht ontbeert en eiser daarom niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel."

2.4 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rov. 12:

"De rechtbank merkt op dat slechts enkele onderdelen van de verklaringen van eiser in het onderzoek zijn meegenomen. De rechtbank is van oordeel dat het onderzoek dat aan het ambtsbericht ten grondslag ligt niet voldoende volledig is om daaraan de door verweerder getrokken conclusie te kunnen verbinden. Nu eiser concrete, eenvoudig te onderzoeken, informatie heeft aangevoerd, zoals de naam en het adres van de bij Artsen Zonder Grenzen werkzame man die eiser heeft helpen ontsnappen, de gegevens van zijn lagere school en gedetailleerde informatie omtrent zijn familieleden is de rechtbank van oordeel dat het onderzoek onvolledig is geweest. In zoverre had verweerder derhalve nader onderzoek kunnen en moeten doen, nu niet buiten twijfel vaststaat dat eiser onjuist informatie heeft verstrekt."

2.5 Gegrondbevinding van de grieven vities ook rov. 13.

3 Aanvulling en toelichting

- 3.1** Vooropgesteld moet worden dat uit vaste jurisprudentie van uw Afdeling voortvloeit dat de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door een vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van de voor vreemdelingen zaken verantwoordelijke bewindspersoon – nader aan te duiden als de staatssecretaris - behoort en dat die beoordeling slechts terughoudend door de rechter kan worden getoetst. Het gaat niet om het eigen oordeel van de rechter over de geloofwaardigheid van het relaas, maar om de vraag of er grond bestaat voor het oordeel dat de staatssecretaris, gelet op de motivering, neergelegd in het voornemen en het bestreden besluit, bezien in het licht van de verslagen van de gehouden gehoren, de daarop aangebrachte correcties en aanvullingen en het gestelde in de zienswijze, niet in redelijkheid tot zijn oordeel over de geloofwaardigheid van het relaas kon komen. Niet aanstonds is duidelijk dat de rechtbank dit toetsingskader voor

ogen heeft gehad c.q. zich ook daadwerkelijk aan dit toetsingskader gehouden heeft. De uitspraak geeft aanleiding te veronderstellen dat de rechtbank de geloofwaardigheid zelfstandig heeft beoordeeld, zulks ten onrechte.

Zie:

- ABRS 26 september 2005 (200504558/1; **bijlage 2**)

- 3.2 In rov. 9 voert de rechtbank ter onderbouwing van de twijfel aan de volledigheid van het individuele ambtsbericht aan, dat niet duidelijk is geworden met welke burens is gesproken en of dit daadwerkelijk de burens van verweerder waren of wellicht anderen die in het huis verbleven. In de eerste plaats zij opgemerkt dat uit het ambtsbericht dat aan het bestreden besluit ten grondslag is gelegd blijkt dat niet alleen de burens maar ook de huidige bewoners van het perceel verweerder niet herkenden aan de hand van diens pasfoto en hem ook niet kenden als de zoon van Als het al niet (voldoende) uit het ambtsbericht blijkt, blijkt in ieder geval uit de onderliggende stukken, voorzover kenbaar gemaakt, dat met de huidige bewoners de eigenaren van het perceel worden bedoeld die er reeds sinds de jaren '60 van de vorige eeuw wonen, alsmede de huurders die er al drie of vier jaar (ten tijde van het uitbrengen van het ambtsbericht) woonden. Dat in het ambtsbericht zelve niet met naam en toenaam wordt genoemd om wie het gaat, betekent vanzelfsprekend niet dat het ambtsbericht onvoldoende inzichtelijk zou zijn of dat er twijfel mogelijk is aan de volledigheid ervan. De staatssecretaris meent dat er in het licht van de onderliggende stukken geen reden is voor twijfel aan de volledigheid van het ambtsbericht.
- 3.3 De verwijzing van de rechtbank naar de cultuur in de Democratische Republiek Congo acht de staatssecretaris eveneens onvoldoende voor diskwalificatie van het ambtsbericht. Het gaat hier om niet meer dan speculaties over mogelijke redenen waarom ontkennend op vragen geantwoord zou zijn. Bovendien moet worden opgemerkt dat kennelijk wel bevestigd is dat en zijn familie ter plekke wel bekend waren. In dit opzicht laat de rechtbank zich kennelijk door haar eigen oordeel leiden en heeft de rechtbank ten onrechte niet maatgevend geacht of de staatssecretaris in redelijkheid tot zijn oordeel over de geloofwaardigheid van het asielrelaas in het licht van het ambtsbericht kon komen. In ieder geval kan de algemene situatie in de DRC niet, en zeker niet zonder meer, de grond bieden voor de conclusie dat het ambtsbericht niet volledig zou zijn omdat de speculatie van verweerder dat niet onaannemelijk is dat op vragen ontkennend wordt geantwoord, voor juist wordt gehouden, althans als een concreet aanknopingspunt wordt gezien voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van het ambtsbericht.
- 3.4 In rov. 10 wordt ingegaan op de identiteit van verweerder. In deze rechtsoverweging verwacht de rechtbank het overwogene in het kader van artikel 31, lid 2, aanhef en onder f Vw 2000 en hetgeen ten aanzien van de geloofwaardigheid is overwogen. Ten aanzien van de tegenwerping van artikel 31, lid 2, aanhef en onder f Vw 2000 is in de

beschikking gesteld dat aan het gestelde in de zienswijze ten aanzien van het ontbreken van nationaliteits- en identiteitsdocumenten wordt voorbij gegaan nu dat in het voornemen niet aan betrokkene is tegengeworpen, doch slechts is vastgesteld dat betrokkene geen nationaliteits- en identiteitsdocumenten heeft overgelegd. Hoewel op deze overweging in de beschikking wel iets is af te dingen, is tot uitgangspunt genomen dat niet het ontbreken van nationaliteits- en identiteitsdocumenten de grondslag vormt voor de tegenwerping van artikel 31, lid 2, aanhef en onder f Vw 2000. In het voornemen is echter ook gesteld (blz. 3) dat de verklaringen van verweerder omtrent zijn identiteit, zijnde de zoon van _____, en zijn verblijf op het door hem genoemde adres niet geloofwaardig worden geacht. Deze conclusie is gebaseerd op het individuele ambtsbericht. In de bestreden beschikking is buiten het kader van het ontbreken van documenten overwogen – onder verwijzing naar het voornemen – dat de verklaringen van verweerder met betrekking tot zijn identiteit en zijn school tegenstrijdig zijn met het individuele ambtsbericht van 10 februari 2004. De rechtbank stelt derhalve ten onrechte vast dat in het bestreden besluit geen twijfel wordt geuit aan de door verweerder opgegeven identiteit. Niet valt in te zien waarom bij het niet tegenwerpen van het ontbreken van identiteitsdocumenten desalniettemin niet aan de opgegeven identiteit kan worden getwijfeld naar aanleiding van via de minister van Buitenlandse Zaken verkregen informatie die op zichzelf niets met het al dan niet ontbreken van identiteitsdocumenten te maken heeft. De rechtbank heeft dit in rov. 10 miskend. Het is niet aanstonds duidelijk welke redenering de rechtbank tot de conclusie voert dat de vraag aan de minister van Buitenlandse Zaken of verweerder de zoon is van de arts _____ niet de juiste basis kan vormen voor het individuele ambtsbericht. Er is een duidelijke vraag gesteld die naar het oordeel van de staatssecretaris ook duidelijk door de minister van Buitenlandse Zaken is beantwoord.

- 3.5 Als de informatie in een ambtsbericht het asielrelaas op essentiële punten weerspreekt – het gaat hier om de kern van het asielrelaas, namelijk de vraag of verweerder de zoon is van genoemde _____ – is het vervolgens aan verweerder om het ambtsbericht te weerleggen. Verweerder heeft dat niet (voldoende) gedaan, zodat er geen grond is voor het oordeel dat de staatssecretaris zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het relaas van verweerder, in het licht van het individuele ambtsbericht, positieve overtuigingskracht mist.

Zie:

- ABRS 24 februari 2003 (200300377/1; **bijlage 3**)
- ABRS 16 januari 2004, JV 2004, 83.

- 3.6 In rov. 12 merkt de rechtbank op dat slechts enkele onderdelen van de verklaringen van verweerder in het onderzoek zijn meegenomen. De rechtbank uit het oordeel dat het onderzoek dat aan het ambtsbericht ten grondslag ligt niet voldoende volledig is geweest om daaraan de door de staatssecretaris getrokken conclusie te kunnen

verbinden. Uit het dossier blijkt dat in oktober 2003 een aantal onderzoeksvragen is voorgelegd aan de Gemeenschappelijke Kennisgroep (GKG) van de IND. Blijkens de brief van 14 oktober 2003 aan de gemachtigde van verweerder is aangegeven dat, indien daartoe aanleiding bestaat, aan de hand van de onderzoeksvragen de minister van Buitenlandse Zaken zal worden verzocht een onderzoek in te stellen in het land van herkomst van verweerder. Bij brief van 2 december 2003 is door de GKG een viertal vragen aan de minister van Buitenlandse Zaken voorgelegd die de kern van het asielrelaas van verweerder raken. Ingevolge artikel 31, lid 1 Vw 2000 is het aan verweerder om zijn asielrelaas aannemelijk te maken en niet aan de staatssecretaris om door het uitvoeren van een (nog uitgebreider) onderzoek alsnog aan die aannemelijkheid bij te dragen. Dat namens de staatssecretaris in voorkomend geval, mede teneinde de vreemdeling tegemoet te komen in de op hem rustende verplichting zijn asielrelaas aannemelijk te maken, via de minister van Buitenlandse Zaken een onderzoek wordt ingesteld, betekent niet dat de verplichting zou bestaan dat de minister van Buitenlandse Zaken wordt gevraagd alles te onderzoeken wat eventueel te onderzoeken zou zijn. Aan het ministerie van Buitenlandse Zaken zijn voor de beoordeling van de aanspraken van verweerder op bescherming wezenlijke vragen gesteld. De resultaten van het onderzoek raken evenzeer de kern van het relaas. Er is geen grond voor de conclusie dat de resultaten van het onderzoek niet aan de besluitvorming ten grondslag gelegd hadden mogen worden. Dat ook andere stellingen van verweerder mogelijkerwijs onderzocht hadden kunnen worden, doet daaraan niet af.

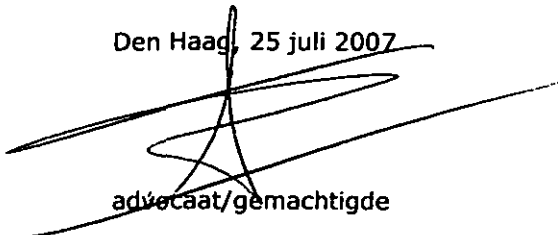
- 3.7 Evenmin valt overigens in te zien waarom ook verweerder bijvoorbeeld – in het licht van het bepaalde in artikel 31, lid 1 Vw 2000 - geen nader onderzoek had kunnen doen – via bijvoorbeeld AZG - naar de arts die hem geholpen zou hebben, waarvan hij overigens – naar hij stelt - alleen de voornaam en een adres weet. Niet blijkt dat van de zijde van verweerder enige poging in die richting is ondernomen. De mededeling in het ambtsbericht dat – kort samengevat – een school als door verweerder genoemd niet voorkomt, is in de zienswijze bestreden met de mededeling, pas in die fase gedaan, dat het zou gaan om een privé-school. De opmerking dat de school wellicht een andere naam heeft gekregen, is onvoldoende om de informatie uit het ambtsbericht te diskwalificeren en is in ieder geval geen aanknopingspunt voor twijfel aan de juistheid van deze mededeling.
- 3.8 De staatssecretaris is van oordeel dat geenszins kan worden gesteld dat het onderzoek onvolledig zou zijn geweest. Het onderzoek betrof de kern van het asielrelaas. Dat enkele door verweerder gestelde feiten door het ambtsbericht worden bevestigd kan niet de conclusie dragen dat het asielrelaas wel positieve overtuigingskracht heeft, nu juist en diens familie wel bekend zijn, doch verweerder niet wordt herkend en ook niet bekend is als de zoon van . Die gestelde familierelatie is nu juist de spil van het asielrelaas.

- 3.9 De conclusie is dat de rechtbank ten onrechte het individuele ambtsbericht heeft gediskwalificeerd en ten onrechte tot de conclusie is gekomen dat in strijd is gehandeld met de artikelen 3:2 Awb en 3:46 Awb. De staatssecretaris kon in het licht van het ambtsbericht in redelijkheid tot de conclusie komen dat van het relaas van verweerder geen positieve overtuigingskracht uitgaat, zodat de aanvraag om toelating van verweerder op goede gronden is afgewezen. Dit alles heeft de rechtbank miskend.

4 Conclusie

- 4.1 Uit het voorgaande vloeit voort dat de bestreden uitspraak niet in stand kan blijven.
- 4.2 De staatssecretaris concludeert tot vernietiging van de bestreden uitspraak en tot ongegrondverklaring van het inleidend beroep.

Den Haag, 25 juli 2007

advocaat/gemachtigde

behandeld door	mr. G.M.H. Hoogvliet
correspondentie	postbus 11756, 2502 AT Den Haag
telefoon	(070) 515 39 33
fax	(070) 515 30 91
e-mail	gmh.hoogvliet@pelsrijcken.nl
zaaknummer	51009286
referentie	IND-0212.10.8122